

Niels Petersen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. Det er paa næsten alle Punkter saa at sige en Gen-tagelse, en Fortsættelse af Loven af 4. April 1928, men saaledes, at Bestemmelserne nu faar Gyldighed for et Tidsrum af 3 Aar, for de følgende 3 Finansaar.

Da Forslaget jo vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, skal jeg ikke her ved første Behandling komme nærmere ind paa Enkeltheder, blot de to Ændringer, der er foreslaaet af Færøernes Lagting, kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger om.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det vist vilde være meget betænkeligt at forlænge Afdragstiden for Fisketørringsanlæg fra 10 til 20 Aar; jeg kan neppe tænke mig, at disse Anstalter vil være meget værd efter en 11—12 Aars Forløb. Derimod nærer jeg paa Forhaand stærk Sympati for den anden Ændring, Lagtinget har foreslaaet, nemlig at lade den samme Tidsbestemmelse med Hensyn til Afdragsreglerne gælde for Fartøjer mellem 50 og 100 t som den, der gælder for Fartøjer over 100 t, selv om man nu ikke gaar op til de 80 pCt. Jeg skal indskrænke mig til at udtale min Sympati derfor, idet jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, de ærede foregaaende Talere er fremkommet med, om, at Fartøjer af denne Størrelse i hvert Fald ikke forældes hurtigere end de større Fartøjer. Dette Spørgsmaal og forskellige andre Ting vil der imidlertid blive Lejlighed til nærmere at overveje og drøfte i Udvalget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg udtaler min bedste Tak til samtlige Ørdførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget det foreliggende Lovforslag.

Der er gjort nogle Bemærkninger om de Ønsker, Lagtinget har fremsat, og medens der gennemgaaende, naar jeg i denne Forbindelse bortser fra det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, har været Betænkelighed ved at gaa med til en Forlængelse af Afdragstiden for de industrielle Anlæg — en Betænkelighed, som jeg fuldt ud deler, og som jeg ogsaa har givet Udtryk for her —, har der været en vis Tilbøjelighed næsten fra alle Sider, kan jeg sige, til at ville gaa ind i en Overvejelse af, hvorvidt vi kan imødekomme det andet Ønske, Lagtinget har fremsat, nemlig om at lade en Nedsættelse af de ekstraordi-

nære Afdragsvilkaar gælde ogsaa for Skibe under 100 t.

Nu skal jeg herom sige, at lige saa lidt som det er vor Opgave her at sige: Vi støtter Lagtinget, vi imødekommer de Ønsker, Lagtinget har fremsat — saaledes som det ærede Medlem Hr. Ludvigsen udtalte, han havde jo i øvrigt en meget rund Haand, idet han kort og godt ønskede at imødekomme, hvad Ønsker der er fremsat i saa Henseende —, lige saa lidt skal vi naturligvis paa Forhaand stille os afvisende overfor saadanne Ønsker, men vi skal gaa ind i en nøje og saglig Overvejelse af, hvorvidt de er berettigede eller ej.

Men jeg maa mene, at i Almindelighed bør det Princip opretholdes, at Fiskerne her i Landet stilles ens. Jeg vil da ogsaa tro, at det ærede Medlem Hr. Ludvigsen vil være enig med mig i, at det er et sundt Princip ikke at gøre Forskel paa Fiskerne i de forskellige Dele af Landet, og Færøerne er en Del af Landet. Hvis vi skulde gaa til en saadan Udvidelse paa det Omraade, hvor den ekstraordinære lange Afdragstid gælder, saa ser jeg ikke, med hvilken Ret vi vilde kunne afvise en Anmodning fra de øvrige Fiskere her i Landet om, at samme Afdragstid maa gælde ogsaa med Hensyn til deres Baadebyggeri. Jeg vil derfor gerne pege paa, at der er Grund til at vise nogen Varsomhed i den Henseende; i hvert Tilfælde tror jeg, at hvis man vil gaa over til en saa væsentlig Ændring i de almindelige Afdragsregler, vi hidtil har haft, og altsaa uden videre forlænge Afdragstiden fra 10 til 20 Aar — og med et Aars Afdragsfrihed bliver det til 21—22 Aar —, saa vil det ganske sikkert nødvendiggøre, at vi samtidig nægter Laan til Køb af gamle Skibe.

Nu er der maaske dem, der kunde mene, at det var rigtigt at gøre det, men hertil vil jeg sige, at det er meget svært at gøre det, idet mange Fiskere ofte staar overfor ved en fordelagtig Handel at kunne købe et brugt Fartøj; derfor mener jeg, det vilde være alt for rigoristisk, om Staten i al Almindelighed sagde nej til Køb af saadanne gamle Fartøjer. Det kan være fordelagtigt for den paagældende, og vi maa huske paa, at det er jo hans egne Penge, hans egen Risiko, det først og fremmest drejer sig om, foruden at han ogsaa overfor Staten skal svare til de Penge, han laaner. Hvis vi skulde gaa til en saadan forlænget Afdragstid, skulde